

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917212215
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6917212215.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovcej ako členiek senátu, v spore žalobcu: T. V., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovaným: 1/ K. L. s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom AK Mýtna 48, 811 07 Bratislava a 2/ Všeobecná úverová banka a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 823 90 Bratislava, zast. ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., IČO: 36 857 513, Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného 1/, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 16Csp/288/2017-244 zo dňa 18. marca 2019, o späťvzatí odvolania žalovaného 2/ takto

rozhodol:

I. Konanie o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku súdu prvej inštancie **z a s t a v u j e .**

II. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% proti žalovanému 2/, ktorý mu je **i c h p o v i n ů** nahradiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV., ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému 1/, **p o t v r d z u j e .**

IV. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému 1/ **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 16Csp/288/2017-244 zo dňa 18. marca 2019 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) rozhodol nasledovne:

I. Súd konanie v časti určenia, že žalovaný 1/ nie je veriteľom žalobcu a nemá voči žalobcovi žiadne práva, v časti určenia, že žalobca nemá voči žalovanému 1/ žiadne povinnosti, v časti určenia, že žalovaný 2/ má postavenie veriteľa z úverovej zmluvy, resp. zo žiadosti a práva a povinnosti z úverovej zmluvy, resp. zo žiadosti zostali medzi žalobcom a žalovaným 2/ a v časti vydania bezdôvodného obohatenia žalobcovi žalovaným 2/ vo výške 735,99 Eur s úrokom z omeškania odo dňa 31.10.2015 zo zaplataenia zastavuje.

II. Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 500,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 500,-Eur od 10.01.2017 do zaplataenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 400,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 400,-Eur od 27.10.2015 do zaplataenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobca má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

V. Žalobca má voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

VI. Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 30,-Eur pripojeným príkazom na úhradu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

VII. Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 24,-Eur pripojeným príkazom na úhradu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

1.1 Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa pôvodne domáhal

- určenia že žalovaný 1/ nie je veriteľom žalobcu a nemá voči žalobcovi žiadne práva a že žalobca nemá voči žalovanému 1/ žiadne povinnosti;
- určenia, že žalovaný má postavenie veriteľa z úverovej zmluvy, resp. zo žiadosti a práva a povinnosti z úverovej zmluvy, resp. zo žiadosti zostali medzi žalobcom a žalovaným 2/;
- uloženia povinnosti žalovanému 2/ vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 735,99 Eur s úrokom z omeškania odo dňa 31.10.2015 do zaplataenia;
- náhrady trov konania.

Následne, podaním zo dňa 27.09.2018 označeným aj ako návrh na zmenu žaloby žalobca zobral žalobu späť v časti určenia, že žalovaný 1/ nie je veriteľom žalobcu a nemá voči žalobcovi žiadne práva, v časti určenia, že žalobca nemá voči žalovanému 1/ žiadne povinnosti, v časti určenia, že žalovaný 2/ má postavenie veriteľa z úverovej zmluvy, resp. zo žiadosti a práva a povinnosti z úverovej zmluvy, resp. zo žiadosti zostali medzi žalobcom a žalovaným 2/ a v časti vydania bezdôvodného obohataenia žalobcovi žalovaným 2/ vo výške 735,99 Eur s úrokom z omeškania odo dňa 31.10.2015 do zaplataenia späť. Navrhol vydať rozsudok, ktorým by súd

- žalovaného 1/ zaviazal povinnosťou vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 500,-Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne od 10.01.2017 do zaplataenia a
- žalovaného 2/ zaviazal povinnosťou vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 400,-Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne od 27.10.2015 do zaplataenia a
- priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

1.2 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom, jeho prvou výrokovou vetou konanie o pôvodne podanej žalobe s poukazom na ustanovenie § 145 ods.2 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) zastavil s prihliadnutím na prejavenu vôľu žalobcu nekonať o pôvodne podanej žalobe.

1.3 Vo veci samej súd prvej inštancie konštatoval spotrebiteľský vzťah medzi žalobcom a žalovaným v rade 2/ založený na základe Žiadosti o vydanie Autokarty AAA zo dňa 24.06.2008 a následným poskytnutím peňažných prostriedkov žalovaným 2/ žalobcovi, ktoré mali založiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Túto súd prvej inštancie posúdil ako neplatnú z dôvodu nedodržania písomnej formy o zmluvy o spotrebiteľskom úvere; jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické a k uzavretiu zmluvy písomnou formou nedošlo.

1.4 Vzhľadom k neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie uzavrel, že žalobcovi vnikol nárok na vydanie bezdôvodného obohataenia, pričom žalobca prijal od žalovaného plnenie v sume 1.992,26 Eur za obdobie od 11.07.2008 do 01.10.2011; žalobca poskytol žalovanému 2/ plnenie v sume 2.734,72 Eur; na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume 742,46 Eur.

1.5 Pokiaľ žalovaný 2/ svoju pohľadávku voči žalobcovi postúpil na žalovaného 1/, čo mal súd prvej inštancie preukázané z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.12.2015, okresný súd uzavrel, že žalovaný 2/ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie toho, že by z jeho strany došlo k dodržaniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Nakoľko žalobca po (neplatnom) postúpení pohľadávky plnil aj žalovanému 1/, aj na jeho strane došlo k bezdôvodnému obohataeniu v sume 500,-Eur. Súd prvej inštancie posudzujúc dôvodnosť žaloby posúdil aj vznesené námietky premlčania zo strany žalovaných a konštatoval, že v rozsahu uplatneného a priznaného nároku k premlčaniu nároku nedošlo.

1.6 V zmysle vyššie uvedeného súd prvej inštancie žalobe ako dôvodnej vyhovel a žalovaného 1/ zaviazal, aby žalobcovi vydal bezdôvodné obohatenie vo výške 500,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne z uvedenej sumy, a to od 10.01.2017 do zaplataenia a žalovaného 2/ zaviazal, aby žalobcovi vydal bezdôvodné obohatenie vo výške 400,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne z tejto sumy, a to od 27.10.2015 do zaplataenia. Okresný súd žalobcovi priznal aj uplatnené zákonné úroky z omeškania s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 a §

10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

1.7 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.; konštatoval, že žalobca mal voči žalovanému 1/ ako aj voči žalovanému 2/ po čiastočnom späťvzatí plný úspech, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania vo rozsahu 100%.

1.8 Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ako v spore úspešná strana bol oslobodený zo zákona od platenia súdnych poplatkov, vznikla poplatková povinnosť žalovaným 1/ a 2/; preto ich zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 30,-Eur (žalovaného 1/) a vo výške 24,-Eur (žalovaného 2/) podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov.

2. Proti rozsudku okresného súdu, jeho výrokom III., V. a VII. podal žalovaný 2/ v zákonom stanovenej lehote (dňa 03.04.2019) odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací odvolaním napadnutý rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobu v rozsahu napadnutej časti zamietne a žalovanému 2/ prizná nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie alebo napadnutý rozsudok zruší v rozsahu podaného odvolania a vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie.

2.1 Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.04.2019 žalovaný podľa ustanovenia § 369 C.s.p. zobral podané odvolanie proti rozsudku okresného súdu späť v celom rozsahu a navrhol, aby odvolací súd svojím uznesením odvolacie konanie v celom rozsahu zastavil a žiadnej zo strán sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Dôvod späťvzatia v podaní neuviedol.

3. V zákonom stanovenej lehote, dňa 5.4.2019, podal odvolanie voči výroku IV. aj žalovaný 1/, v ktorom navrhol, aby odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 388 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovaným 1/ neprizná.

3.1 V podanom odvolaní poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie konanie čiastočne zastavil a v časti žalobe vyhovel. O nároku na náhradu trov konania tak rozhodol nesprávne; zastavenie konania procesne zaviniť žalobca čiastočným späťvzatím žaloby; v súlade so zásadou zodpovednosti za zavinenie vyjadrenej v C.s.p. je povinný na náhradu trov konania žalovanému 1/ ako protistrane. Vzhľadom na čiastočný pomerný úspech oboch strán mal súd prvej inštancie o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným 1/ rozhodnúť tak, že žiadnej zo sporových strán náhradu trov konania neprizná.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu potvrdil ako vecne správny a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4.1 K odvolaniu žalovaného 1/ sa žalobca písomne nevyjadril; rovnako sa nevyjadril k späťvzatiu odvolania žalovaným 2/.

5. Podľa § 369 ods. 1, 2 a 3 C.s.p., dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

6. Vzhľadom na vyššie uvedený dispozitívny úkon žalovaného 2/, ktorým vzal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie späť pred tým, ako bolo o odvolaní proti rozsudku rozhodnuté, rozhodol odvolací súd podľa § 369 ods. 3 C.s.p. tak, že odvolacie konanie o odvolaní žalovaného 2/ zastavil.

6.1 O nároku na náhradu trov odvolacieho konania (o odvolaní žalovaného 2/) odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie a podľa ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p.. Ak strana procesne zaviniť zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Zároveň podľa ustanovenia

§ 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaný 2/ späťvzatím odvolanie procesne zaviniť zastavenie odvolacieho konania (dôvod späťvzatia neuviedol), čím žalobcovi proti žalovanému 2/ vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému 2/, ktorý procesne zaviniť zastavenie odvolacieho konania. Z odvolania, ani jeho späťvzatia, nevyplýva žiaden dôvod, pre ktorý k späťvzatiu odvolania a návrhu na zastavenie odvolacieho konania došlo a z ktorého by bolo možné vyvodiť iný záver, ako o procesnom zavinení žalovaného za zastavenie odvolacieho konania.

7. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného 1/, čo do výroku o nároku na náhradu trov konania, krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, ods. 2 C.s.p. bez potreby nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. v napadnutom výroku (výrok IV.) ako vecne správny potvrdil; a to z nasledovných dôvodov:

7.1 Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7.2 Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal žalobu dňa 23.11.2017, domáhal sa určenia že žalovaný 1/ nie je veriteľom žalobcu a nemá voči žalobcovi žiadne práva a že žalobca nemá voči žalovanému 1/ žiadne povinnosti; určenia, že žalovaný 2/ má postavenie veriteľa z úverovej zmluvy, resp. zo žiadosti a práva a povinnosti z úverovej zmluvy, resp. zo žiadosti zostali medzi žalobcom a žalovaným 2/; uloženia povinnosti žalovanému 2/ vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 735,99 Eur s úrokom z omeškania odo dňa 31.10.2015 do zaplatenia; náhrady trov konania.

7.3 Súd prvej inštancie uznesením č.k. 16Csp/288/2017-35 zo dňa 8.1.2018 vyzval žalovaných 1/ a 2/ na písomné vyjadrenie k žalobe a aby uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K žalobe sa na výzvu súdu vyjadril žalovaný 2/ podaním datovaným dňa 15.02.2017; žalovaný 1/ sa k žalobe nevyjadril.

7.4 Súd prvej inštancie následne uznesením č.k. 16Csp/288/2017-54 zo dňa 19.06.2018 vyzval žalobcu na doplnenie podania zo dňa 23.11.2017 (ktoré podľa obsahu malo byť žalobou) o pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, nakoľko zo žaloby nevyplývali dôvody, pre ktoré by mala byť zmluva o úvere uzavretá medzi žalovaným 2/ a žalobcom bezúročná a bez poplatkov a ani dôvody, pre ktoré by malo byť postúpenie pohľadávky na žalovaného neplatné; nebolo tak zrejme na akom skutkovom základe sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia. Žalobca žalobu doplnil, navrhol zmenu žaloby tak ako je uvedené v bode 1.1 tohto rozsudku. Žalovaný 1/ sa k zmene žaloby nevyjadril. Zmenu žaloby súd prvej inštancie pripustil na pojednávaní dňa 20.02.2019, ktoré následne odročil za účelom vyhlásenia rozhodnutia.

7.5 Odvolací súd v súvislosti s podaným odvolaním žalovaného 1/ čo do trov konania pred súdom prvej inštancie a v súvislosti s právnou úpravou náhrady trov konania uvádza, že Civilný sporový poriadok upravuje pomerne striktné kritériá pri rozhodovaní súdu o náhrade trov konania; súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádza už len z procesného úspechu strán v spore a priznáva či nepriznáva náhradu trov konania v závislosti od meritórneho rozhodnutia a z neho vyplývajúceho úspechu či neúspechu príslušnej strany sporu. Určitú modifikáciu pomerne striktného aplikovania pomeru úspechu či neúspechu strán sporu umožňuje súdu len ustanovenie § 257 C.s.p., umožňujúce súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania inak (sčasti alebo úplne) úspešnej strane sporu, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ako už bolo konštatované, pri rozhodovaní o náhrade trov konania rozhoduje súd spravidla podľa zásady úspechu v spore, ako prioritnej zásady pri rozhodovaní o náhrade trov konania (§ 255 ods. 1, ods. 2 C.s.p.), podľa ktorej má tá strana sporu, ktorá bola v konaní plne úspešná, resp. prevažne úspešnejšia, právo na náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva proti procesne neúspešnej strane. Súd sú však povinné vždy vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a zohľadňovať všetky relevantné skutočnosti z hľadiska rozhodovania o náhrade trov konania.

7.6 Zásada úspechu vo veci je však doplnená o zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie (§ 256 C.s.p.). Uvedená zásada znamená, že v prípade, ak strana zaviniť zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane; ak strana procesne zaviniť trovy konania, ktoré by inak vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 C.s.p., sa

posudzuje výlučne z procesného hľadiska, prvkom zavinenia môže byť aj odpadnutie predmetu sporu, ktoré nie je možné pričítať na ťarchu toho, kto sa iba bránil. Konanie môže byť zastavené z rôznych procesných dôvodov; z dôvodu späťvzatia žaloby (§ 145 C.s.p.), z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania (§ 161 ods. 1 C.s.p.), prípadne z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť (§ 161 ods. 3 C.s.p.).

7.7 V prejednávanej veci žalobca ale podaním - doplnením žaloby a návrhom na zmenu žaloby reagoval na výzvu súdu podľa § 129 ods. 1 C.s.p., pod hrozbou odmietnutia podania žalobu doplnil a navrhol zmenu žaloby. Súd prvej inštancie po doplnení žaloby konal o zmenenom návrhu, ktorého zmenu pripustil na pojednávaní. Z uvedeného dôvodu, prihliadnuc aj na skutočnosť, že žalovaný 1/ sa k pôvodne podanej žalobe (ktorá bola doplnená a opravená na výzvu súdu) nevyjadril, v ďalšom konaní súd prvej inštancie konal len o zmenenej žalobe a pokiaľ o (čiastočnom) späťvzatí rozhodol v súlade s ustanovením § 145 až v rozhodnutí vo veci samej, nemá to za následok pozitívne rozhodnutie o trovách konania v prospech žalovaného 1/. Odvolací súd dodáva, že podanie žalobcu - doplnenie a návrh na zmenu žaloby, nemá charakter len návrhu na zmenu žaloby podľa ustanovenia § 140 ods. 1 C.s.p., ale aj čiastočného späťvzatia podľa ustanovenia § 145 ods. 2 C.s.p.. Je totiž zrejmé, že žalobca žalobu zobral späť v časti určovacích výrokov (o ktorých súd prvej inštancie následne ani nekonal a žalovaný 1/ sa k týmto návrhom ani nevyjadril); vo vzťahu k žalovanému 1/ v podaní uplatnil nový návrh (domáhal sa vydania bezdôvodného obohatenia), a teda uplatnil iné právo ako v pôvodne podanej žalobe. Vo vzťahu k žalovanému 2/ zobral návrh späť v časti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, pôvodne uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 735,99 Eur a následne voči žalovanému 2/ len vo výške 400,-Eur. Prípadné procesné pochybenie súdu prvej inštancie v tomto smere nemá za následok nesprávne rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania žalobcu proti žalovanému 1/, podstatné je, že súd prvej inštancie po doručení doplnenia žaloby a návrhu na zmenu žaloby konal už len o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

7.8 Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd žalovaným 1/ napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu (výrok IV.) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

7.9 Konečné rozhodnutie súdu prvej inštancie malo formu rozsudku, v ktorom okresný súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania samostatným výrokom, ktorý má povahu uznesenia. Nakoľko súd prvej inštancie konanie o odvolaní žalovaného 2/ v dôsledku jeho späťvzatia zastavil a rozhodol uznesením a odvolanie žalovaného 1/ smerovalo iba proti výroku okresného súdu majúceho povahu uznesenia, krajský súd o podanom odvolaní rozhodol rovnako formou uznesenia s prihliadnutím na ustanovenie § 392 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhoduje rozsudkom, ak potvrdzuje rozsudok alebo mení rozsudok; inak rozhoduje uznesením. Odvolací súd rozhoduje uznesením aj vtedy, ak je predmetom odvolacieho prieskumu taký výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý má procesnú povahu uznesenia, ako je tomu v prejednávanej veci.

8. O náhrade trov odvolacieho konania v časti podaného odvolania žalovaným 1/ odvolací súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobcovi bolo odvolanie žalovaného 1/ doručené, k podanému odvolaniu sa nevyjadril. Aj keď odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu (nároku na náhradu trov konania) potvrdil, žalobcovi v tomto rozsahu, tým že sa nevyjadril, žiadne trovy nevznikli. Preto mu proti žalovanému 1/ odvolací súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

9. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).